

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Cdo/25/2017                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1315220388                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.03.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Vladík            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:1315220388.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu C., bývajúceho v J., zastúpeného WERNER & Co. s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom v Bratislave, Stromová 54/A, proti žalovanej UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom v Prahe 4 - Michle, 140 92, Želetavská 1525/1, Česká republika, s organizačnou zložkou na území SR: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Šancová 1/A, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 45 C 615/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. februára 2016 sp. zn. 14 Co 51/2016, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej iba „súd prvej inštancie“) uznesením z 28. októbra 2015 č. k. 45 C 615/2015-248 nariadil predbežné opatrenie.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej uznesením z 29. februára 2016 sp. zn. 14 Co 51/2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s odôvodnením, že v konaní došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, a to v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O.s.p.“). Žalobca ďalej namietal, že uznesenie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia považoval za porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadрила.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza nasledovné.

8. Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvej inštancie zmenené tak, že odvolací súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia (dnes už neodkladného opatrenia) zamietol. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. je dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) neprípustné, ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení (v súčasnosti o neodkladnom opatrení).

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia ani nevyšla v dovolaní najavo. Nepotvrdila sa ani existencia žalobcom namietanej vady v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

10. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V preskúmvanej veci obsah spisu v ničom neodôvodňuje uplatnenie druhej vety predmetného stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len takých ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry ESLP. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

11. Pokiaľ by dovolateľ namietal tzv. iné vady konania, tieto síce sú dovolacími dôvodmi v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., tie však možno uplatniť len vtedy, ak je dovolanie prípustné, no samotné tieto dôvody prípustnosť dovolania nezakladajú.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodíť z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., ani z ustanovenia § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.